

Ok

ELKE VAN CAMPENHOUT, ETC.

Ok, dus op een bepaald moment zit je samen aan tafel, en je maakt een blad.

Omdat je iets te zeggen hebt.

Of omdat je **mensen** die iets te zeggen hebben een plek wil geven om dat te doen.

Je vraagt je af welke mensen dat dan zijn en of wat ze te zeggen hebben ook iets zegt over wat jij wil zeggen. Over theater. Over dans. Over performance. Etcetera.

Je probeert je blik open te houden. Gericht op zuidwest. Met de wind in de rug ga je de confrontatie aan. Niet alleen met jezelf, maar met de wereld.

Niet van op de barricaden maar vanachter je computer. Niet vanuit jezelf (alleen) maar vanuit de gedachte dat elke gedachte alleen maar meer gedachten kan produceren.

Dus word je producent van ideeën. Etcetera als ‘facilitator’ van andermans denken. Na de eerste kring van persoonlijke brandhaarden begin je aan de brandjes iets verderop. Je vraagt collega’s, artiesten, schrijvers, onderzoekers, bloggers, beeldmakers, betweters en twijfelaars om raad. Je bedenkt namen voor vragen, en vragen bij slechte antwoorden. Je stapt de voorstelling binnen, de trein op, de huiskamer in, en de hotelkamer buiten, **op zoek naar informatie.**

Je gaat in discussie met mensen die andere vragen stellen over hetzelfde probleem. Economisten, juristen, biologen, Berliners en bezoekers. Soms geef je ze de ruimte. Soms sla je de deur voor hun neus dicht.

Omdat je ‘interessant’ hebt vervangen door ‘relevant’ en elke positie zijn tol eist.

Ok, dus op een bepaald moment zit je rond de tafel en je maakt een nummer. En deze keer zet je de deur wijd open. Niet voor een gast, maar een resident. Met eigen sleutel, en eigen ideeën, eigen gasten, en een eigen aanpak. De barricades worden opgebroken, B-kronieken levert de Resident van dienst: Dieter Lesage bezet ons cluster.

In de tussentijd gingen we zelf in onze achtertuin graven. Een beetje onwennig in de compost poken. Stiekem door het raam gluren wie er naar binnen gaat. Welke boeken er op de salontafel liggen. De kelder in om een ‘vergeten’ theaterstuk op te vissen.

Terug naar de tuin om een nieuwe categorie in ons ‘schottenloze’ kunstendecreet op te spitten: ‘de werkplaatsen’. En weer naar de tafel voor verder onderzoek.